

Keresztény Apa-kép-írás

ADVENT A SÜVEGES CSALÁDBAN

Karrier és nagycsalád. Sokak számára ez a két fogalom szöges ellentétben áll egymással. A pénz és siker vágya legtöbbször elnyomja a gyermek vállalása és a család iránti vágyat. Elfelejtik, hogy a családot nem pótolhatja sem csillogás, sem siker.

Most, Karácsony – a Szentcsalád kiteljesedésének – ünnepehez közeledve egy olyan emberrel gondolkodunk közösen családról, hivatásról és várakozásról, akinél ez a két törekvő egymást ki nem záró összhangban van. Ő maga is a közelmúltban személyes „adventi” várakozásban volt. *Süveges Gergő*, akinek nemrég született negyedik gyermeke. Hivatása szerint családapa, foglalkozását tekintve televíziós műsorvezető.

• **Mit jelent számodra, hogy négy gyermeked van? Készültetek a nagycsaládra?**

Sosem terveztük, hogy ha török, ha szakad, márpedig nekünk négy gyermekünk lesz. Mindig csak a következő gyermekről gondolkodtunk. Azt próbáltuk felmérni, hogy belefér-e az erőnkbe, szeretetünkbe még egy gyermek. Nagyon örülök, hogy negyedszerre is ígert tudtunk mondani.

• **Ez év tavaszán jelent meg Apa-kép-írás című könyved, és ennek bevezetőjében azt írod, hogy „apává lenni nem nehéz, apának lenni – az az igazi kihívás.” Hogyan tudod saját apai hivatásodban ezt megvalósítani?**

Igyekszem jelen lenni az életükben. Azt hiszem, a legtöbb, amit egy apa elmondhat magáról, az, hogy ismeri a gyerekeit, és a gyerekei is ismerik őt. Örülök, hogy nem kell fotót tartani rólam az ablakpárkányon. Persze ez sem csak az én érdemem: ilyen beosztást tesz lehetővé a munkám, de örülök, hogy így van. A nevelés, közös ügy. A feleségemmel igyekszünk egyrészt következetesek lenni, mert a gyerekektől is akkor várhatunk el nyugalmat és harmóniát, ha számukra is egyértelműek a szabályok, a szokások és a következmények. Ez nem vasszigort jelent, hanem élhető családot, amely nekik is biztonságot jelent, és nekünk is megkönnyíti a napokat. Másrészt komolyan vesszük a gyerekeket. Nem felnőttek tekintjük őket, hanem olyan embernek, aki még kicsi. Kicsi, de azért nagyon komoly dolgokról is lehet vele értelmesen, számára érthetően beszélgetni. Harmadrészt igyekszünk sok minőségi időt együtt tölteni: játszani, könyvet olvasni, kirándulni, diafilmet vetíteni, társasjátékozni, biciklizni, mókázni, birkózni, bolondozni

• **Gyermekeid, feleséged mennyire formálják ezt az apa-képet?**

Mindenki csak valakihez képest az, ami. Csak akkor vagyok férj, ha van feleségem. Csak akkor vagyok apa, ha vannak gyermekeim. Tehát az, hogy milyen férj és milyen apa vagyok, ebben a kölcsönhatásban dől el: képes vagyok-e odafigyelő, magamról megfélelmező, a többiekért élő lenni. Olykor már majdnem sikerül, talán egy teljes percig is...

• **Milyen elhatározás vezetett arra, hogy lejegyezd, és lehetővé tedd az MTV honlapján, később könyvedben megjelenve mások számára is, hogy beletekinthessenek családotörténeiseibe?**

Bár a könyv ízig-vérig rólunk szól, mégsem mi vagyunk benne fontosak. Sokkal inkább az életforma fontos, amelyiket

igyekszem bemutatni. Ma, amikor egyre több a széthulló család, a bomló házasság, az árván vagy félárván felnövő gyermek – akiknek egyébként mindkét szülőjük él, csak épp figyelem, energia, szeretet nem marad rájuk –, talán érdemes arról is szólni, hogy létezik ép házasság, létezik hűség, és érdemes elköteleződni, ígert mondani és úgy maradni. Nem azt mondom, hogy csak így lehet, vagy így kell ezt mindenkinek csinálni, ahogyan mi csináljuk. Csak annyit mondok, mi így élünk és nagyon jó így nekünk. Ez az egyik indok. A másik sokkal praktikusabb: így tudom felvenni a harcot a felejtés ellen. Én nagyon boldog lettem volna, ha a szüleim húszéves koromban a kezembe adnak egy efféle könyvet, amelyből kiderül, hogy hogyan kezelték a helyzeteket, hogyan oldották meg a konfliktusokat, vagyis hogyan szerettek bennünket az öcsémmel. Azt remélem, hogy a gyerekeink számára is öröm lesz majd belelapozni, és megismerni azt az időszakot, amelyet most átélnek, de valójában tudatosan nem fognak fel.

• **Gyermekszoba felnőtteknek, hiszti és büntetés, vendégszoba, pocak láttán... Néhány gondolat címe a könyvből. Ki(k)nek szántad ezeket az írásokat?**

Jó marketingfogás lenne, ha azt mondanám, kizárólag apáknak, anyák kezükbe ne vegyék... Hiszen akkor biztosan elsősorban anyák olvasnák... De azt hiszem, minden korosztály és élethelyzet megtalálhatja benne a maga örömet: az is, aki házasságra készül; az is, aki gyermeket vár; és az is, akinek unokái vannak. A ráismerés élménye mindenkinek megadhatja.

• **Ahhoz, hogy a televízióban műsorvezetőként valóban közszolgálatot láss el, pontosságra és odafigyelésre van szükség, családapaként pedig még több erőre és szeretetre. Hogyan tudod munkádat és családotod összhangba hozni?**

Hála Istennek, nem úgy dolgozom, mint egy „tisztességes” ember. Nem reggel nyolctól délután ötig, hanem teljesen összeviszsa. Van ennek jó, meg van nehéz oldala is. Mert egyrészt igaz, hogy sokszor hétvégén, ünnepnap, hajnalban, éjszaka vagyok szolgálatban, ugyanakkor összességében mégis több időt tudok a családdal tölteni, mint ha csak a hétvégéim lennének teljesen szabadok. Az összeviszóság még mindig kicsiny veszteség – jóval nagyobb nyereségért.

• **A tavalyi Ifjúsági Gyalogos Zarándoklaton számos görög katolikus fiatal előtt beszéltél családról és hivatásodról. Tanúságot tettél hitedről. Milyen jellegű egyéb felkéréseket szoktál kapni?**

Alapvetően kétféle: tanúságtételre hívnak vagy szakmai előadásra kérnek. Mindkét felkérésnek igyekszem úgy eleget tenni, hogy feltérképezem a résztvevők igényeit, megpróbálom megtudni, mi foglalkoztatja őket, és éteri magasságok helyett az őket foglalkoztató kérdésekről beszélek – illetve beszélgetünk. Ebben az évben viszont minden meghívást lemondtam: András születése előtt és után otthon van a helyem. A meghívások halaszthatók, az otthoni segítség viszont nem.

• **Ősz elején születésre készültetek. Legifjabb fiatokat vártátok. Hogyan készítettétek a gyermekeiteket András érkezésére?**

A baráti körünkben nem ritka a három-négy-öt gyermek, úgyhogy nem kellett nagyon készíteni őket. Amikor megtudták, hogy testvérük születik, ujjongtak örömeinkben. Most pedig már azt tervezik, hogyan fogják hívni a következő gyerekeinket...

• **Advent van. A Karácsony előtti bűnbánati időszakban vagyunk. Hogyan szoktatok családotd körében készülni a Kis Jézus születésére?**

